

Amb una altra

Segueixo una mica enamorada d'en Carles

Foto: ?ethan

La memòria és fascinant, mai saps per on sortirà. Especialment quan algú falta, t'adones que la intensitat del record no està renyida amb la importància del moment i que sovint el que acabes recordant és una cosa petita, una banalitat que et fa transportar-te a un moment feliç. Quelcom que en un segon et digui qui era aquell que vols recordar.

Unes setmanes abans que li diagnosticuessin el maleït càncer, en Carles va celebrar els seus cinquanta anys amb una festa preciosa. Tinc present el seu discurs com si fos ahir: va parlar de l'Eva, dels seus fills, de la vida, de la feina i sobretot, dels cinquanta anys, que pel cap baix, li quedaven. Ens hi volia veure a tots, a la festa dels cent, ens va avisar. Que li expliquéssim com ens havia anat, si ens havíem enamorat d'algú, a la seva festa dels cinquanta.

Quan em vaig acomiadar d'ell, tot descamisat, em va abraçar amarat de suor, després d'haver-ho donat tot ballant *Will Survive*. Vaig marxar contenta de veure'l content. Perquè en Carles era algú que encara que veiessis poc, es feia estimar. Tenia aquell do d'embadalir les audiències, tant hi fa que fos un auditori ple de gent, un dinar de Nadal o una corredissa cap al metro.

L'endemà li vaig enviar un whatsapp: li deia que, escoltant-lo, m'havia enamorat d'ell. Una mica. Del seu impuls, del seu sentit de l'humor, de l'amor que sentia envers el gènere humà, vers els seus. La seva resposta em va fer somriure: ?Sí, sí. Et vas enamorar de mi, però em consta que vas marxar amb un altre?. Quin tio. Què ràpid, quina combinació d'intel·ligència i sentit de l'humor. El missatge que jo voldria haver enviat.

De les persones m'atreuen dues coses: la intel·ligència i la humanitat. I en Carles tenia totes

dues qualitats. Llegir-lo era llegir la seva passió per les persones, pel món. La mateixa curiositat àvida de vida en què em reconec. M'hauria agradat tenir l'oportunitat que m'expliqués més coses, de tenir-hi més converses.

Segueixo una mica enamorada d'en Carles. Una mica. Però em consta que ha marxat amb una altra. I massa aviat, a més. Quina putada.